

Det vil i sådanne tilfælde være naturligt at tage udgangspunktet i importørens videresalgspris, og man har derfor i 2. punktum foreslået en bestemmelse, hvorefter berigtigelse af toldberegningens værdien i særlige tilfælde, f. eks. når varerne indføres af datterselskaber eller filialer, kan ske med udgangspunkt i den pris, hvortil varerne videresælges af importøren. Denne regel svarer til den nuværende bestemmelse i toldlovens § 7 b.

Med hensyn til den i stk. 1 omhandlede berigtigelse bemærkes i øvrigt, at denne, når den aftalte pris er værdigrundlag, navnlig vil omfatte tillæg af de i § 140 omhandlede omkostninger, for så vidt disse ikke er indbefattet i prisen. Det er endvidere hensigten — i lighed med hvad der finder sted i dag — at foretage berigtigelse, såfremt der er indrømmet en særpris, herunder hvis der i prisen er indrømmet rabat, der ikke i almindelighed kan opnås ved køb hos den pågældende leverandør. Kontantrabat vil, i modsætning til hvad der gælder nu, kunne holdes uden for toldberegningens værdien. Mængderabatter vil ligeledes blive holdt uden for værdien, såfremt de på klareringstidspunktet er blevet effektive for det til værdiansættelse foreliggende vareparti.

Bestemmelsen i stk. 2 er foreslået ud fra ønsket om så vidt muligt at kunne fastholde den aftalte pris som toldberegningens grundlag, uanset om varernes pris er ændret mellem købstidspunktet og klareringstidspunktet, hvorved indrindres, at normalprisen er henført til sidstnævnte tidspunkt. En undersøgelse har vist, at der kun undtagelsesvis går mere end 6 måneder mellem varernes køb og deres indklarerings, og den foreslåede bestemmelse vil således bevirke, at en nærmere efterprøvelse af overensstemmelsen mellem den aftalte pris og prisen på klareringstidspunktet som hovedregel bliver ufnøden.

Efter bestemmelsen i stk. 3 vil man bl. a. kunne undlade berigtigelse i visse tilfælde af mindre prisændringer, selv om der er gået mere end 6 måneder mellem køb og indklarerings af varerne.

Til § 140.

Bestemmelsen bygger på Bruxelles-definitionens forklarende noter; de i bestemmelsen opregnede omkostninger m. v. medregnes også efter de nugældende regler i toldberegningens værdien; dog indebærer forslaget en vis lempelse for så vidt angår fragtomkostninger og emballageomkostninger, se herom bemærkningerne til §§ 141 og 142.

Til § 141.

Det må af praktiske grunde anses for nødvendigt, at de fragtomkostninger, der skal indregnes

i toldberegningens værdien, er defineret således, at de umiddelbart kan dokumenteres ved fremlæggelse af sædvanlige fragtdokumenter. Man har derfor foreslået, at fragtomkostningerne medregnes til varernes bestemmelsessted. Dog vil alene fragtomkostningerne til indførselsstedet (første anløbshavn, landingsplads eller grænsested) blive medregnet, såfremt de fremgår af fragtdokumentet. Bestemmelsen indebærer en lempelse i forhold til gældende regler, hvorefter indenlandske omkostninger kun kan holdes uden for værdien, såfremt de er påløbet og særligt beregnet efter losning af varerne.

Til § 142.

Efter gældende bestemmelser skal værdien af emballage, der ikke i toldmæssig henseende betragtes som selvstændige handelsvarer, medregnes i toldberegningens værdien, men der er i den nugældende toldlovs § 7, stk. 4, hjemmel til at tilbagebetale tolden af emballagen, når denne genudføres inden et halvt år og under forudsætning af, at emballagegenstandenes værdi er særlig høj i forhold til varernes egen værdi. Efter den foreslåede bestemmelse vil værdien af emballagegenstande, der tidligere har været udført fra toldområdet eller skal genudføres fra dette inden 1 år efter indklarerings, kunne holdes uden for varens toldberegningens værdi, idet der i disse tilfælde kun skal regnes med de med emballagens benyttelse forbundne omkostninger.

Til § 143.

Det er oplyst, at en lang række lande har anmeldt og fået godkendt pariværdi for deres valuta i den internationale valutafond. Man har derfor i overensstemmelse med artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT-aftalen) foreslået, at omregningen fra fremmed til dansk mønt som hovedregel finder sted på grundlag af den for vedkommende valuta godkendte pariværdi på klareringstidspunktet.

Til § 144.

Efter de gældende regler er der en vis adgang til at få toldvæsenets værdiansættelser i henhold til toldlovens § 7 prøvet ved taksation, jfr. § 9, stk. 1. I øvrigt indbringes afgørelser i henhold til § 7 direkte for domstolene, medens afgørelser truffet i henhold til § 7 b (navnlig værdiansættelse af varer til filialer og datterselskaber) kan indbringes for et af finansministeren nedsat nævn, der har den endelige administrative afgørelse. Dette nævn behandler også tarifieringssager, jfr. toldlovens § 43.